

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daniel Hudak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

W obecności ---

po rozpoznaniu w dniach: 10.08.2021r., 14.09.2021r., 04.11.2021r., 14.12.2021r., i 25.01.2022r.

sprawy

M. S. syna P. i K. z domu W.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 29.11.2019 r. w O. powiat (...), prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O. dokonał przywłaszczenia powierzonego sobie mienia ruchomego w postaci ciągnika siodłowego (...) o nr rej. (...) o wartości początkowej 132840,00PLN stanowiącego przedmiot umowy leasingu operacyjnego (OH) nr (...) zawartej w dn. 16.01.2016r. z (...) S.A., W. pl. (...), w ten sposób, że po wypowiedzeniu przez leasingodawcę w dniu 01.08.2019r. przedmiotowej umowy z powodu opóźnień w zapłacie czynszów oraz nieuiszczenia czynszu nr 041, pomimo wezwania do zwrotu przedmiotu leasingu nie dokonał jego zwrotu czym działał na szkodę (...) S.A., W. pl. (...),

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

- oskarżonego M. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 936 zł tytułem zwrotu wydatków z tytułu ustanowionego w sprawie obrońcy;
- na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1240/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1. USTALENIE
FAKTÓW**

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. S.	w dniu 29.11.2019 r. w O. powiat (...), prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O. dokonał przywłaszczenia powierzonego sobie mienia ruchomego w postaci ciągnika siodłowego (...) o nr rej. (...) o wartości początkowej 132840,00 zł stanowiącego przedmiot umowy leasingu operacyjnego (OH) nr (...) zawartej w dniu 16.01.2016 r. z (...) S.A., W. pl. (...), w ten sposób, że po wypowiedzeniu przez leasingodawcę w dniu 01.08.2019 r. przedmiotowej umowy z	

		powodu opóźnień w zapłacie czynszów oraz nieuiszczenia czynszu nr 041, pomimo wezwania do zwrotu przedmiotu leasingu nie dokonał jego zwrotu czym działał na szkodę (...) S.A., W. pl. (...)	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 19 stycznia 2016 roku doszło do zawarcia umowy leasingu operacyjnego pomiędzy (...) S.A. z/s we W., a (...) M. S., reprezentowanym przez oskarżonego.</p> <p>Przedmiotem umowy był ciągnik siodłowy marki (...) typ R 420, z przebiegiem wg. licznika 853 792 km, wyprodukowany w 2008 r. o wartości ofertowej 108.000,00zł, powiększonej o stawkę VAT nie podlegającą amortyzacji.</p> <p>Ustalono wysokość czynszu inicjalnego w kwocie 6643,23 zł. Ustalono harmonogram spłat na 47 rat w wysokości 3084,00 zł brutto. Depozyt gwarancyjny ustalono na kwotę 6.480,00 zł. Według pkt 47 w rozdziale IX umowy, w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z opłat leasingowych, w tym depozytu gwarancyjnego oraz opłaty wyrównawczej</p>	<p>Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa,</p> <p>Umowa leasingu operacyjnego,</p> <p>Ekspertyza oświadczenie o rozwiązaniu umowy,</p> <p>Faktura VAT Nr (...)</p> <p>Wezwanie do wydania przedmiotu leasingu</p>	<p>1-10</p> <p>112-122</p> <p>11</p>	

w ustalonym terminie Leasingobiorca ponosi odsetki w podwójnej ustawowej wysokości. Niezależnie od tego Leasingodawca może rozwiązać umowę leasingu bez wypowiedzenia, po uprzednim wyznaczeniu Leasingobiorcy dodatkowego terminu (...). Według treści tej umowy pkt 14 rozdziału III, przewidziano w możliwość wykupu przedmiotu umowy leasingu po upływie podstawowego okresu tej umowy.

Po zakończeniu umowy, leasingobiorca posiadał prawo nabycia przedmiotu umowy za cenę określoną w harmonogramie, przy czym na poczet ceny nabycia może zostać zaliczony niewykorzystany depozyt gwarancyjny. Leasingodawca zabezpieczył swoje roszczenia wekslem zabezpieczona była wekslem.

Oskarżony w ramach prowadzonej działalności wykonywał prace kierowcy a kwestiami administracyjnymi w tym płatnościami zajmowała się jego matka K. S..

Leasingobiorca M. S. miał liczne opóźnienia w płatności rat, począwszy od 3 raty. Przy czym długość opóźnienia wynosiła od jednego dnia (rata 9) aż do 209 dni (rata 25). W tym ostatnim

przypadku rata płatności miała nastąpić w dniu 2 marca 2018r. a zapłacona została 27 września 2018r.

Przy czym dopiero w przypadku opóźnienia spłaty raty nr 41 (30 dni) leasingodawca wypowiedział umowę.

Ze względu na zwłokę w płatności raty, pismem z dnia 1 sierpnia 2019r. leasingodawca wypowiedział umowę leasingu.

Przedmiotowe pismo zawierało również wezwanie do natychmiastowego zwrotu przedmiotowego pojazdu. M. S. nie zwrócił jednak przedmiotu umowy.

Wypowiedzenie umowy zostało doręczone w dniu 14 sierpnia 2019 r.

Pismem z dnia 15 sierpnia 2019 r. oskarżony M. S. złożył do (...) S.A reklamację powołując się na okoliczność, iż w dniu wystawienia wypowiedzenia umowy miał jedynie zaległość z tytułu ubezpieczenia komunikacyjnego, czynszu nr 41, który został zaksięgowany

Uzasadnił, że umowa spłacana jest o d 4 lat. Powołał się na okoliczność, że zdarzały się opóźnienia w spłacie niektórych rat co wynikało z przyczyn od niego niezależnych. Oświadczył, iż chce spłacić

umowę do końca i wykupić pojazd a narażanie go na dodatkowe wysokie opłaty z tytułu opłat manipulacyjnych działa na jego niekorzyść. Ponadto za opóźnienie w spłatach rat ponosi dodatkowe koszty w postaci odsetek za opóźnienie.

Na dzień 11 września 2019 r. niezapłacone czynsze wyniosły 6168,00 zł, przy czym na koncie rozrachunkowym nadal widniał wówczas depozyt w wysokości 6480,00 zł.

M. S. dokonał na pojeździe nakłady poprzez montaż części zamiennych i akcesoriów postaci: opon o wartości 6931,00 zł, orurowania wraz z dodatkowym oświetleniem o wartości 3861,00zł, dodatkowego zbiornika paliwa o wartości 3240,00 zł , tj. łącznie o wartości 14 032,00zł.

Wartość pojazdu (...) na dzień 29 listopada 2019 r. wynosiła 48 840,00 zł netto (60 070,00 zł brutto).

W dniu 13 stycznia 2020 r. pełnomocnik (...) S.A. z siedzibą we W. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa sprzeniewierzenia przez M. S. reprezentującego firmę (...) z siedzibą w O..

M. S. ma 25 lat. Posiada wykształcenie zawodowe. Jest kawalerem, nie

<p>ma posiada osób na swoim utrzymaniu. Posiada zawód mechanika i wykształcenie zawodowe. Jego średni miesięczny dochód oscyluje wokół 2800 złotych brutto. Nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo. Jest osobą niekaraną.</p>			
<p>Zeznania świadka W. W.</p>	<p>20-23, 218v.</p>		
<p>Wyjaśnienia podejrzanego M. S.</p>	<p>209-209v ,</p>		
<p>Rozliczenie umowy Karta K.</p> <p>Zeznania świadka K. S.</p> <p>Potwierdzenie przelewu z dnia 1 sierpnia 2019r.</p> <p>Potwierdzenia wpłat za okres od 12.2018 do 08.2019r.</p> <p>Opinia biegłego sądowego.</p> <p>Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa,</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>65- 65v,</p> <p>204</p> <p>263</p> <p>210-210v</p> <p>29</p> <p>30-37</p> <p>229-251</p> <p>1-10</p> <p>209-209v</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>M. S.</p>	<p>Postępowanie dowodowe nie dało podstaw do stwierdzenia zaistnienia</p>	

		faktu sprzeniewierzenia samochodu S..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Zeznania świadka W. W.	Zeznania świadka są spójne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Potwierdzają one stan faktyczny sprawy, który co do zasady był bezsporny. Sąd oparł się na tych zeznaniach w całości.	
Wyjaśnienia oskarżonego M. S.	Zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego nie miał on zamiaru przywłaszczenia pojazdu. W tym zakresie jego wyjaśnienia są wiarygodne. Nie ma dowodów świadczących o tym, iż obejmował on swoim zamiarem przywłaszczenie przedmiotowego pojazdu. Jego wyjaśnienia są wiarygodne w zakresie nakładów finansowych, które ponosił on na przedmiotowy pojazd oraz innych rozliczeń finansowych. Powyższa ocena wynika z materiałów dowodowych w postaci		

	<p>dokumentów w postaci: umowy, rozliczenia wpłat a także opinii biegłego w zakresie kalkulacji kosztów napraw pojazdów, wyceny wartości pojazdów inż. J. W..</p>	
Zeznania świadka K. S.	<p>Świadek jest matką oskarżonego. Pomagała mu przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Potwierdza ona kwoty oraz rozliczenia finansowe pojawiające się na kanwie przedmiotowej umowy leasingu, gdyż zajmowała się finansowa i rozliczeniową stroną prowadzonej działalności gospodarczej przez syna.</p>	
Opinia biegłego	<p>Opinia biegłego z zakresu mechaniki samochodowej precyzyjnie określa wartość rynkową pojazdu a nadto potwierdził dokonanie przez leasingobiorcę nakładów o wartości 14 032,00 zł. Została ona stworzona przez specjalistę z zakresu wyceny oraz określenia stanu technicznego pojazdu. Żadnego ze stron nie miała co do niej żadnych zastrzeżeń. W związku z powyższym Sąd uznał ją za wiarygodną i oparł się na niej w całości.</p>	
Karta karna	<p>Dokument urzędowy wytworzony przez uprawniony do tego organ w ramach powierzonych kompetencji. Żadna ze stron nie wnosila żadnych</p>	

	zastrzeżeń do jej treści. Dlatego też Sąd oparł się na niej w całości.		
Pozostałe dokumenty	Zgromadzone w sprawie dokumenty dotyczące zawartej umowy i jej konsekwencji nie budziły wątpliwości z punktu widzenia ich autentyczności i treści składanych oświadczeń woli. Sąd więc uznał je za w całości wiarygodne i oparł się na nich w pełni.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.1. Uniewinnienie	1	M. S.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Według art. 284 § 2 k.k. Kto przywłaszcza sobie powierzona mu rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przed wszystkim w ocenie Sądu nie doszło do realizacji znamion przestępstwa spenalizowanego w art. 284 § 2 k.k. Przestępstwo to jest przestępstwem umyślnym. Sprawca musi mieć zamiar przywłaszczenia			

powierzonego mu mienia. Na dodatek przestępstwo to ma charakter przestępstwa kierunkowego znamionnego celem. Jego treścią jest włączenie rzeczy do swojego majątku. Istotnym elementem strony podmiotowej sprzeniewierzenia nie jest sam fakt odmowy wydania rzeczy powierzonej, lecz powody niezwrócenia, a więc wola włączenia rzeczy do swojego majątku lub wola postępowania z nią jak z własną (por. wyrok SN z 14.01.2003 r., II KKN 273/01, Prok. i Pr. 2003/7-8/9). Wymagany jest więc też specjalny zamiar o nazwie animus rem sibi habendi. Jak wskazał Sąd Najwyższy należy go interpretować wąsko jako dążenie do tego, aby zdobyć wyłączone, pokrewne prawu własności panowanie nad cudzą rzeczą, dążenie do tego, aby zabrać ją na własność. Tak ujęty zakres pojęciowy zamiaru przywłaszczenia zawiera w sobie element swoistego „odwłaszczenia”, tj. zmiany stanu majątkowego po stronie pokrzywdzonego na skutek działania sprawcy przestępstwa, który uzyskuje możliwość dowolnego postępowania z mieniem pokrzywdzonego i włącza je w tym zakresie do swojego własnego

majątku. W sprawie brak jest przesłanek aby twierdzić, że oskarżony chciał dokonać przywłaszczenia pojazdu. Nie potwierdzają tego ani jego wyjaśnienia, ani okoliczności zdarzenia. Oskarżony spłacał wzięty w leasing pojazd. Faktem jest, że raty leasingowe spłacał w większości z opóźnieniem, jednakże nie uchylał się od tego obowiązku. Nie bez znaczenia jest okoliczność, że leasingodawca nawet w przypadku relatywnie długich okresów opóźnienia (np. 209 dni) nie zakończył wcześniej umowy poprzez jej wypowiedzenie. Oczywiście są motywy tego działania, gdyż dla tego podmiotu - zainteresowanego jedynie maksymalizacja zysków - bardziej „opłacalne” było wypowiedzenie umowy praktycznie w jej końcowym okresie i to z powodu opóźnienia w zapłacie raty wynoszącego 30 dni.

W ten sposób leasingodawca uzyskał wpłatę większości rat (154.527,05 zł) a nadto nadal pozostawał właścicielem pojazdu. Zarazem faktycznie uniemożliwiło to wykup pojazdu przez leasingobiorcę i jednocześnie - na skutek zaktualizowania się nowych roszczeń - obciążenie M. S. bardzo wysokimi opłatami

dodatkowymi (na dzień 11 września 2019 r. w kwocie 53 068,79 zł przy wysokości niezapłaconych rat 6168,00 zł). Oskarżony podejmował próby kontynuowania umowy czego dobitnym przykładem jest skierowane już w dniu 15 sierpnia 2019 r. pisma do leasingodawcy o kontynuację umowy a także okoliczność wpłaty zaległej raty w dniu 1 sierpnia 2019r. a więc w dniu sporządzenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy leasingu (k. 6 i 27). Oskarżony miał prawo sądzić, że dotychczasowa „pobłażliwa” polityka leasingodawcy nie ulegnie zmianie. Takie przeświadczenie wywołał sam leasingodawca. Nie sposób więc uznać, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu w ramach przestępstwa kierunkowego jakim jest sprzeniewierzenie. Oceny tej nie może zmienić sytuacja z dnia 18 sierpnia 2020 r. gdyż przede wszystkim podczas realizacji postanowienia o wydaniu rzeczy nie było na miejscu oskarżonego. Natomiast z dokumentów tych wynika, iż pierwszoplanową rolę odgrywali wówczas przede wszystkim rodzice oskarżonego, który jest osobą relatywnie młodą i niedoświadczoną w prowadzeniu działalności

gospodarczej. Ponadto według art. 461§1 k.c. regulującego prawo zatrzymania ius retentionis zobowiązany do wydania cudzej rzeczy może ją zatrzymać aż do chwili zaspokojenia lub zabezpieczenia przysługujących mu roszczeń o zwrot nakładów na rzecz oraz roszczeń o naprawienie szkody przez rzecz wyrządzoną (prawo zatrzymania). Przepisu powyższego nie stosuje się, gdy obowiązek wydania rzeczy wynika z czynu niedozwolonego albo gdy chodzi o zwrot rzeczy wynajętych, wdzierżawionych lub użyczonych (§2). Żadna z tego rodzaju umów nie była zawarta między stronami a nadto sąd meriti wykluczył czyn niedozwolony. Ponadto przepis ten obejmuje również nakłady użyteczne a taki charakter one posiadały.

Sąd Najwyższy podkreślił, że warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za występki sprzeniewierzenia rzeczy ruchomej jest to, by szkoda w majątku właściciela wynikająca z zachowania sprawcy, w jego zamierzeniu miała nieodwracalny charakter. (wyrok z dnia 30 listopada 2017 r (...) 198/ 17. SN podkreślił, że skazanie za czyn z art. 284 k.k. jest bowiem możliwe jedynie

w razie ustalenia, że po stronie sprawcy zachodzi animus rem sibi habendi, tj. zamiar zatrzymania cudzej rzeczy ruchomej dla siebie albo dla innej osoby, bez żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu.

Sprawca postępuje bezprawnie przez włączenie znajdującej się w jego posiadaniu cudzej rzeczy ruchomej do majątku swego lub innej osoby i powiększenie w ten sposób swojego lub innej osoby stanu posiadania (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, z. 6, poz. 64). W innym przytoczonym w kasacji orzeczeniu Sąd Najwyższy stwierdził, że zamiar przywłaszczenia rzeczy powierzonej nie obejmuje nieuprawnionego (niezgodnego z wolą właściciela) wykorzystania tej rzeczy, nawet w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, o ile nie towarzyszy mu cel definitywnego pozbawienia osoby uprawnionej jej własności (wyrok z dnia 6 maja 2004 r., V KK 316/03, OSNKW 2004, z. 7 - 8, poz. 70).

Ponadto warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za występki sprzeniewierzenia rzeczy ruchomej jest to, by szkoda w majątku właściciela wynikająca z

zachowania sprawcy, w jego zamierzeniu miała nieodwracalny charakter. SN w tym orzeczeniu wskazał wprost, że o animus rem sibi habendi, o zaistnieniu którego nie świadczy chęć władania cudzą rzeczą, bezprawnego nią dysponowania, czy nawet zatrzymania, o ile sprawca nie ma zamiaru trwałego włączenia cudzej rzeczy ruchomej do swojego majątku, i to bez ekwiwalentu dla jej właściciela. Dodatkowo zaakcentował analizując podobną sprawę na tle umowy leasingu operacyjnego, iż cyt: bardzo nietypowa wydaje się być sytuacja, kiedy to sprawca podejmuje, ze świadomością konsekwencji karnych, zamiar przywłaszczenia rzeczy bliskiej całkowitego spłacenia. Nadto przetrzymywanie przez mimo wezwania do zwrócenia – przedmiotu leasingu nie świadczy jeszcze o zamiarze jego przywłaszczenia a „dalsze przetrzymywanie” przedmiotu leasingu, co nie jest tożsame z przywłaszczeniem tego przedmiotu.

Uprawnione jest stanowisko, że realia niniejszej sprawy w żadnym wypadku nie pozwalają na uznanie jakoby oskarżony M. S. miał zamiar definitywnego pozbawienia osoby

uprawnionej jej własności i to be żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu a nadto by zamiarem było spowodowanie nieodwracalnej szkody. Przeczy uznaniu winy oskarżonego choćby wspomniana wyżej wysłana prośba o cofnięcie złożonego oświadczenia woli z jednoczesną wpłatą zaległej raty.

Oskarżony poczynił opisane powyżej dodatkowe nakłady na pojazd. Potwierdzał on, że chciał spłacić pojazd, jednak uniemożliwiło mu to chwilowe pogorszenie sytuacji finansowej. Zgodnie z materiałem dowodowym zawartym w aktach sprawy oskarżony nadpłacił kwotę odpowiadającą wartości leasingowanego pojazdu (wg. wyceny przy zawarciu umowy wartość pojazdu to kwota 106 600 zł netto przy spłacie 154.527,065 zł na dzień 11 września 2019r.) co w pełni uzasadnia stanowisko o ekwiwalentności jego świadczeń. Wypada również wspomnieć o wpłaconym depozycie i czy zabezpieczeniu w postaci weksła. Sprawa więc powinna być więc przedmiotem rozstrzygnięcia sądu gospodarczego, ale brak jest podstaw aby skazać oskarżonego za przywłaszczenie powierzonego mu mienia. Stanowisko to jest tym

bardziej trafne z uwagi na generalną zasadę subsydiarności prawa karnego (ultima ratio) oznaczającą obligatoryjne stosowania prawa karnego w ostateczności, kiedy pozostałe sposoby reakcji okażą się nieskuteczne. Sąd zdaje sobie sprawę, że uzyskanie w tej i podobnych sprawach, skazującego wyroku karnego jest niezwykle komfortowym rozstrzygnięciem dla leasingodawcy chociażby z uwagi na koszty (a ściślej praktyczny ich brak) czy swoisty automatyzm w zakresie orzekania obowiązku naprawienia szkody, nie wspominając już o konsekwencjach z art. 11 k.p.c.

Według art. 414 §1 k.p.k. w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączających ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 §1 pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający chyba, że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny. Według art. 17§1 pkt 2 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy: czyn nie zawiera znamion

<p>czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa. Oznacza to dwojakiego rodzaju ustalenia: pozytywne co do zaistnienia czynu i negatywne co do znamion czynu zabronionego. Taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie, toteż logicznym było uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>Oskarżony został uniewinniony a w toku postępowania interesy jego reprezentował obrońcą z wyboru. Obrońca ten złożył wniosek o zasądzenie kosztów obrony. W związku z powyższym sąd zasądził oskarżonemu kwotę 936 złotych tytułem zwrotu wydatków ze względu na ustanowienie w sprawie obrońcy na podstawie §17.1 pkt 1 i §17.2 pkt 3 w zw. z §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3. 10. 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r poz. 18) w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.</p>	

3	Zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. Skarb Państwa ponosi koszty w przypadku uniewinnienia w sprawach z oskarżenia publicznego. Dlatego też Sąd kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.	
4. <i>1Podpis</i>		